

Грађани Берана траже: Једна улица да носи име патријарха Павла!

Удружење добровољаца ратова до 1918.њихових потомака и поштовалаца Беране, чији је предсједник Миличко Трифуновић упутило је Савјету за давање предлога назива насеља, улица и тргова, иницијативу да се једна улица у Беранама назове по патријарху Павлу.

У иницијативи пише:

“Поштовани, Подносимо иницијативу ради покретања поступка давања имена улицама по блаженопочившем Патријарху српском Павлу.

Образложење

Патријарх српски Павле је рођен 11. септембра 1914. године у селу Кућанци у Славонији , а умро 2009. године у Београду. Световно име му је било Гојко

Стојчевић. У ртаном дјетињству је остао без оба родитеља. Оновну школу је завршио у родном селу, а у манастиру Ораховица се припремао за даље школовање. Од 1925. до 1929. године је похађао нижу гиманзију у Тузли, након чега се одлучио за даље школовање на Богословији у Сарајеву у периоду од 1930. до 1939. Године. За вријеме школовања на богословији учланио се у друштво „Трезвена младеж“, које је имало за циљ борбу против пушења и опијања. Од 1936. године, наставља школовање у Београду на Богословском факултету гдје је и дипломирао.

Од 1945. године је био искушеник у манастиру Благовјештење и ту добио монашко име Павле, а након три године се замонашио. Од 1949. године се налазио у манастиру Рачи. 1954. године је унапријеђен у чин јеромонаха, затим у протосинђела, а 1957. године у чин архимандрита. По одлуци Синода од 1955. До 1957. године похађа постдипломске студије на Богословском факултету у Атини, гдје успјешно докторира на Новом завјету и Литургији. За епископа Рашко-призренског је устоличен 13. октобра 1957. године у Саборној цркви Св. Ћорђа. Сво вријеме боравка на Косову и Метохији је дијелио судбину српскога народа, за шта је трпио физичке и вербалне нападе и малтретирања. 1988. године му је у Београду, додијељено звање почасног доктора богословије од стране Богословског факултета СПЦ.

1.децембра 1990. године је изабран за 44. патријарха Српске православне цркве, а церемонија устоличења је обављена у Саборној цркви у Београду. У трон пећких аптријарха је устоличен у манастиру Пећка патријаршија, 22. маја 1994. године. Објавио је мноштво научних радова.

Уручена су му бројна одликовања:

- Награда Фонда Св. Апостола Андреја Првозваног у Русији, 2002. године,
- награда Међународног фонда за унапређење јединства православних народа,
- Предсједник Црне Горе га је 1994. године одликовао орденом Немање првог степена,
- Принц Александар ИИ Карађорђевић му је 2007. године додијелио орден Карађорђевог звијезде првог степена,
- Руски орден Достојанство због доприноса српском народу и Цркви у времену искушења, 2009. године

15. новембра 2009. године је након дуже болести преминуо на Војномедицинској академији у Београду.

Њега су красиле главне хришћанске врлине: скромност, дарежљивост, чистота морална-целомудреност, човекољубље-милосрђе, уздржљивост,

кротост-трпељивост и ревност у вјери и молитви. Због свог скромног и честитог живота, у народу је стекао велике симпатије, због чега је доживљаван светим још док је био жив.

Подсјећамо да је прије неколико година и Главни град Подгорица дао име по Патријарху српском Павлу. Зато сматрамо да и у Беранама нека од улица треба да добије име Патријарха Павла.

Захтјев Удружења добровољаца ратова до 1918.њихових потомака и поштовалаца Беране потписао је предсједник Миличко Трифуновић.

Миличко Трифуновић